ଦାନିଏଲ ପୁସ୍ତକ - ସଂଖ୍ୟା ନଅ

ପ୍ରଥମ ଦୂତମାନଙ୍କର ସନ୍ଦେଶ

Jeff Pippenger
2023-12-04

ଦାନିଏଲ ପ୍ରଥମ ଅଧ୍ୟାୟ, ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟର ଚତୁର୍ଦ୍ଦଶ ଅଧ୍ୟାୟର ପ୍ରଥମ ଦୂତର ସନ୍ଦେଶକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ। ଯେହୋୟାକୀମ ପ୍ରତୀକାତ୍ମକ ଭାବରେ ଏହାକୁ ଚିହ୍ନିତ କରେ ଯେ, ଏହା "ଶେଷକାଳ"ରେ ଏହାର ଆଗମନ ନୁହେଁ, ବରଂ ପ୍ରଥମ ଦୂତର ସନ୍ଦେଶର ସଶକ୍ତିକରଣ ଅଟେ। ସମସ୍ତ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତାମାନେ ତଦନ୍ତମୂଳକ ବିଚାରର "ଶେଷ ଦିନଗୁଡ଼ିକ"କୁ ଚିହ୍ନଟ କରୁଛନ୍ତି, ତେଣୁ ଏହି ଅଧ୍ୟାୟଟି ୧୧ ସେପ୍ଟେମ୍ବର, ୨୦୦୧କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରୁଛି, ଯେତେବେଳେ ଏକ ଶତ ଚୁଆଳିଶି ହଜାରଙ୍କର ପରୀକ୍ଷା ପ୍ରକ୍ରିୟା ଆରମ୍ଭ ହେଲା। ମଲାଖୀ ତୃତୀୟ ଅଧ୍ୟାୟରେ, ସେହି ପ୍ରକ୍ରିୟାକୁ ଏକ ଶୁଦ୍ଧିକରଣ ପ୍ରକ୍ରିୟା ଭାବେ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଛି, ଯେତେବେଳେ ଜଣେ ଦୂତ ଚୁକ୍ତିର ଦୂତ ହଠାତ୍ ତାଙ୍କ ମନ୍ଦିରକୁ ଆସିବା ପାଇଁ ପଥ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରେ। ଯିଏ ପଥ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରେ, ସେହି ଦୂତ, ଯିଏ ମଧ୍ୟ ଅରଣ୍ୟରେ ଡାକୁଥିବା "ସ୍ୱର" ଅଟେ, ସେ ମଧ୍ୟ ଏକ ପରୀକ୍ଷା, ଯାହା ସେହି ଶୁଦ୍ଧିକରଣ ପ୍ରକ୍ରିୟାର ଏକ ଅଂଶ। ମଲାଖୀ ତୃତୀୟ ଅଧ୍ୟାୟରେ, ଏକ ଶତ ଚୁଆଳିଶି ହଜାରଙ୍କୁ ଲେବୀର ପୁତ୍ରମାନଙ୍କ ଭାବରେ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଛି। ଲେବୀର ପୁତ୍ରମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରନ୍ତି, ଯେମାନେ ସୁବର୍ଣ୍ଣ ବଛୁରର ବିଦ୍ରୋହରେ ଦୂତ ମୋଶାଙ୍କ ସହିତ ଦୃଢ଼ଭାବେ ଠିଆ ହୋଇଥିଲେ, ଯାହା ପଶୁର ପ୍ରତିମାକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରୁଥିଲା।

ପଶୁର ପ୍ରତିମାର ପରୀକ୍ଷାରେ ଉତ୍ତୀର୍ଣ୍ଣ ହେବା, ଶୁଦ୍ଧିକରଣ ପ୍ରକ୍ରିୟାକୁ ଗଠନ କରୁଥିବା ତିନୋଟି ପରୀକ୍ଷାର ମଧ୍ୟରୁ ଦ୍ୱିତୀୟ ପରୀକ୍ଷାର ଆଉ ଗୋଟିଏ ବାଇବେଲୀୟ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ଅଟେ। ଲେବୀର ପୁତ୍ରମାନେ ମୁଦ୍ରାଙ୍କିତ ହେବା ପୂର୍ବରୁ ସେହି ପରୀକ୍ଷାରେ ଉତ୍ତୀର୍ଣ୍ଣ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ।

ଏହିଜିକିୟେଲ ପୁସ୍ତକର ଅଷ୍ଟମ ଓ ନବମ ଅଧ୍ୟାୟରେ ଉଲ୍ଲେଖିତ ସୀଲକରଣ, ୧୧ ସେପ୍ଟେମ୍ବର ୨୦୦୧ ରେ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିବା ଶୁଦ୍ଧିକରଣ ପ୍ରକ୍ରିୟାର ଆଉ ଗୋଟିଏ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ଅଟେ। ଅଷ୍ଟମ ଅଧ୍ୟାୟରେ, ଯେମାନେ ଯେରୁଶାଲେମରେ ଶେଷରେ ସୂର୍ଯ୍ୟଙ୍କୁ ପ୍ରଣାମ କରନ୍ତି, ସେମାନେ ଲାଓଡିକିୟ ଆଡଭେଣ୍ଟିଜ୍ମର ଚାରି ପିଢ଼ୀଙ୍କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରନ୍ତି। ନବମ ଅଧ୍ୟାୟରେ, ଯେମାନେ ସୀଲ ପ୍ରାପ୍ତ କରନ୍ତି, ସେମାନେ ଯେରୁଶାଲେମର ମଧ୍ୟରେ ଘଟୁଥିବା ଘୃଣ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଦୀର୍ଘଶ୍ୱାସ ଛାଡୁଛନ୍ତି ଓ କାନ୍ଦୁଛନ୍ତି। ଯେରୁଶାଲେମ ହେଉଛି ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ମଣ୍ଡଳୀ।

ତିନିଜଣ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତଙ୍କର ବାର୍ତ୍ତାମାନ ଶୁଦ୍ଧିକରଣ ପ୍ରକ୍ରିୟାର ଏକ ଚିତ୍ରଣ ମଧ୍ୟ ଅଟେ। ଏହି ତିନି ବାର୍ତ୍ତା ଏକ ତିନି-ପଦକ୍ରମୀୟ ପରୀକ୍ଷା ପ୍ରକ୍ରିୟାକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ଏବଂ ଲେବୀଙ୍କ ପୁତ୍ରମାନେ ଦ୍ୱିତୀୟ ପରୀକ୍ଷାରେ ସମ୍ମିଳିତ ହେବା ପାଇଁ ସୁଦ୍ଧା ପ୍ରଥମ ପରୀକ୍ଷା ଉତ୍ତୀର୍ଣ୍ଣ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ। ତୃତୀୟ ପରୀକ୍ଷା ଏକ ଭିନ୍ନ ପ୍ରକାରର ପରୀକ୍ଷା, କାରଣ ଏହା ଏମିତି ଏକ ପରୀକ୍ଷାକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ ଯାହା ଚିହ୍ନଟ କରେ ଯେ ଲେବୀଙ୍କ ପୁତ୍ରମାନେ ପ୍ରଥମ ଦୁଇଟି ପରୀକ୍ଷା ସଫଳତାର ସହିତ ଉତ୍ତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥିଲେ କି ନାହିଁ। ଏହା ଏକ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବାଣୀମୂଳକ ଲିଟମସ୍ ପରୀକ୍ଷା। ପ୍ରଥମ ପରୀକ୍ଷା ଏକ ଆହାର-ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ପରୀକ୍ଷା (ଆତ୍ମିକ ଅର୍ଥରେ), କାରଣ ଏହା ଉତ୍ତୀର୍ଣ୍ଣ କିମ୍ବା ଅନୁତ୍ତୀର୍ଣ୍ଣ ହୁଏ, ଏହାର ଆଧାର ହେଉଛି ଲେବୀଙ୍କ ପୁତ୍ରମାନେ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏଲିୟାଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ପ୍ରଦତ୍ତ ବାର୍ତ୍ତାକୁ ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତି କି ନାହିଁ, ସେହି ସନ୍ଦେଶବାହକ ଯିଏ ଚୁକ୍ତିର ସନ୍ଦେଶବାହକଙ୍କ ପାଇଁ ପଥ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରେ।

ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟର ପୁସ୍ତକର ପ୍ରଥମ ପଦ୍ୟଟି ସେହି ସନ୍ଦେଶର ଗମ୍ଭୀରତାକୁ ଜୋର ଦେଇ ପ୍ରକାଶ କରେ। ଏହା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟପୂର୍ବକ ଏହିଥିକେ ଚିହ୍ନିତ କରେ ଯେ, ଯୋହନ ଭାବରେ ପ୍ରତିନିଧିତ ମାନବ ଦୂତ ଯେ ସନ୍ଦେଶଟି ମଣ୍ଡଳୀମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ପଠାଉଛନ୍ତି, ସେହି ସନ୍ଦେଶ ତାଙ୍କୁ ଗବ୍ରିଏଲ ଦ୍ୱାରା ଦିଆଯାଇଥିଲା; ଗବ୍ରିଏଲ ତାହା ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ନିକଟରୁ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ, ଏବଂ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ପୁନର୍ବାର ପିତାଙ୍କ ନିକଟରୁ ତାହା ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ। ଏଲିୟାଙ୍କର ସନ୍ଦେଶ ଦୈବତ୍ୱର ଅଧିକାର ବହନ କରେ, ଏବଂ ଯୋହନଙ୍କର, କିମ୍ବା ଏଲିୟାଙ୍କର, କିମ୍ବା "ଅରଣ୍ୟରେ ଡାକୁଥିବା ସ୍ୱର"ର ସନ୍ଦେଶକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରିବା ମାନେ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରିବା।

ଦ୍ୱିତୀୟ ପରୀକ୍ଷା ହେଉଛି ଏକ ଦୃଶ୍ୟ ପରୀକ୍ଷା; କାରଣ ଏକବାର ଲେବୀଙ୍କ ପୁତ୍ରମାନେ ସେହି ଦୂତଙ୍କ ହାତରେ ଥିବା ଏଲିୟାଙ୍କ ସନ୍ଦେଶକୁ ଭକ୍ଷଣ କରିଥିବା ପରେ—ଯିଏ ନିଜ ମହିମାଦ୍ୱାରା ପୃଥିବୀକୁ ପ୍ରକାଶିତ କରିବା ପାଇଁ ଅବତରିଥିଲେ—ସେମାନେ ସେହି ବାଇବଲୀୟ ପଦ୍ଧତିକୁ ଗ୍ରହଣ କରିଛନ୍ତି, ଯାହା ସେମାନଙ୍କୁ କାଳର ଚିହ୍ନଗୁଡ଼ିକୁ ସଠିକ ଭାବରେ ବିଚାର କରିବାକୁ ସମର୍ଥ କରେ। ସେହି ପଦ୍ଧତି ଲେବୀଙ୍କ ପୁତ୍ରମାନଙ୍କୁ ଏହା ପରିଚିତ କରିବାକୁ ସକ୍ଷମ କରେ ଯେ, ସେହି କାଳର ଚିହ୍ନଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରୁଛି ଯେ ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ରରେ ମଣ୍ଡଳୀ ଓ ରାଜ୍ୟ ଏକତ୍ର ହେଉଛନ୍ତି, ପଶୁର ପ୍ରତିମାର ପରୀକ୍ଷାର ପୂରଣସ୍ୱରୂପ। ତାହାଠାରୁ ମଧ୍ୟ ଅଧିକ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଯେ, ସେହି କାଳର ଚିହ୍ନଗୁଡ଼ିକୁ, ଯେତେବେଳେ ପବିତ୍ର ସଂଶୋଧନ-ରେଖାମାନଙ୍କ ପରିପ୍ରେକ୍ଷ୍ୟରେ ସ୍ଥାପିତ କରାଯାଏ, ସେଗୁଡ଼ିକ ହେଉଛି ଆଲଫା ଓ ଓମେଗାର ସାରତତ୍ତ୍ୱ, ଯେଠାରେ ଆରମ୍ଭ ଶେଷକୁ ଚିତ୍ରିତ କରେ। ପବିତ୍ର ସଂଶୋଧନ-ରେଖାମାନେ ସ୍ପଷ୍ଟ କରନ୍ତି ଯେ, ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଲୋକମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ମୋହର ପାଇଁ ନିଜମାନଙ୍କୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବାର କାର୍ଯ୍ୟରେ ସହଯୋଗ କରିବା ପାଇଁ ନିଜ ସମସ୍ତ ଶକ୍ତି ଅନୁଯାୟୀ ସବୁ କିଛି କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ।

> ଏହେତୁ, ହେ ମୋର ପ୍ରିୟଜନମାନେ, ଯେପରି ତୁମେ ସଦା ଆଜ୍ଞାପାଳନ କରିଆସିଛ, କେବଳ ମୋର ଉପସ୍ଥିତିରେ ନୁହେଁ, ବରଂ ବର୍ତ୍ତମାନ ମୋର ଅନୁପସ୍ଥିତିରେ ଆହୁରି ଅଧିକ, ଭୟ ଓ କମ୍ପନ ସହିତ ତୁମ ନିଜ ନିଜ ପରିତ୍ରାଣ ସାଧନ କର। କାରଣ, ନିଜର ସଦିଚ୍ଛାନୁସାରେ ଇଚ୍ଛା କରିବା ଓ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା—ଉଭୟକୁ ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସାଧନ କରୁଛନ୍ତି ଈଶ୍ୱର। ସମସ୍ତ କାମ କୁହୁକୁହୁ ଓ ବିବାଦ ବିନା କର; ଯେପରି ତୁମେ ଦୋଷହୀନ ଓ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷ, ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ସନ୍ତାନ, ନିନ୍ଦାରହିତ ହୋଇ, ଏକ କୁଟିଳ ଓ ବିକୃତ ଜାତିର ମଧ୍ୟରେ ରୁହ, ଯାହାଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ତୁମେ ଜଗତରେ ଜ୍ୟୋତିମାନଙ୍କ ପରି ଦୀପ୍ତିମାନ ହେଉଛ। ଫିଲିପ୍ପୀୟ ୨:୧୨–୧୫।

ଦାନିଏଲ, ହନନ୍ୟାହ, ମିଶାଏଲ ଓ ଆଜର୍ୟାହ—ଏହି ଚାରିଜଣ—ବିଶ୍ୱବ୍ୟାପୀ ସପ୍ତମ-ଦିନ ଆଡଭେଣ୍ଟିଷ୍ଟମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରନ୍ତି; ସେମାନେ 11 ସେପ୍ଟେମ୍ବର, 2001 କୁ ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ଅଠାରୋ ଅଧ୍ୟାୟର ଦୂତଙ୍କ ଅବତରଣର ପରିଚୟ ଭାବେ ଚିହ୍ନଟ କରନ୍ତି, ଏବଂ ସେମାନେ ତାଙ୍କ ହାତରେ ଥିବା ଗୁପ୍ତ ମନ୍ନାକୁ ଗ୍ରହଣ କରି ଭୋଜନ କରିବାକୁ ବାଛନ୍ତି। ଯେ ଗୁପ୍ତ ମନ୍ନା ଭୋଜନ କରାଯିବାକୁ ଅଛି, ପ୍ରେରିତ ପାଉଲ ଯେପରି ଏମାତ୍ର ଉଦ୍ଧୃତ କଲେ, ସେହିଟି ଦେବଙ୍କୁ (ଗୁପ୍ତ ମନ୍ନା) ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ଯିଏ ନିଜ ଜନମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ନିଜ ଇଚ୍ଛା ଓ ସୁସନ୍ତୋଷ ସାଧନ କରିବା ପାଇଁ କାର୍ଯ୍ୟ କରନ୍ତି। ପାଉଲ ଫିଲାଦେଲ୍ଫିଆବାସୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଦୂତଙ୍କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରନ୍ତି, ଏବଂ ତାଙ୍କର ସନ୍ଦେଶକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରିବା ମୃତ୍ୟୁ ଥିଲା। ଦାନିଏଲ, ହନନ୍ୟାହ, ମିଶାଏଲ ଓ ଆଜର୍ୟାହ ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରନ୍ତି, ଯେମାନେ ଗୁପ୍ତ ମନ୍ନାକୁ ଭୋଜନ କରିବାକୁ ବାଛନ୍ତି।

> ଏହାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଯିହୁଦାର ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ଭିତରୁ ଦାନିଏଲ, ହନନିୟ, ମୀଶାଏଲ ଓ ଅଜରିୟ ଥିଲେ। ଖୋଜାମାନଙ୍କର ଅଧ୍ୟକ୍ଷ ସେମାନଙ୍କୁ ନାମ ଦେଲେ; ସେ ଦାନିଏଲଙ୍କୁ ବେଲ୍ଟଶସ୍ସର, ହନନିୟଙ୍କୁ ଶଦ୍ରକ, ମୀଶାଏଲଙ୍କୁ ମେଶକ, ଓ ଅଜରିୟଙ୍କୁ ଅବେଦ୍‌ନଗୋ ନାମ ଦେଲେ। କିନ୍ତୁ ଦାନିଏଲ ନିଜ ହୃଦୟରେ ସଙ୍କଳ୍ପ କଲେ ଯେ, ସେ ରାଜାଙ୍କ ଭୋଜନର ଅଂଶରେ କିମ୍ବା ସେ ପିଉଥିବା ମଦ୍ୟରେ ନିଜକୁ ଅଶୁଚି କରିବେ ନାହିଁ; ଏହିକାରଣେ ସେ ଖୋଜାମାନଙ୍କର ଅଧ୍ୟକ୍ଷଙ୍କୁ ନିବେଦନ କଲେ ଯେ, ସେ ଯେଣ୍ଡ ନିଜକୁ ଅଶୁଚି କରିବାକୁ ନ ପଡ଼େ। ଦାନିଏଲ 1:6–8.

ଦାନିଏଲ ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କରେ ଯେ ସେ 2001 ସେପ୍ଟେମ୍ବର 11 ରେ ସ୍ୱର୍ଗରୁ ଆଣି ନମାଇ ଦିଆଯାଇଥିବା ସନ୍ଦେଶକୁ ଭୋଜନ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରେ, ଏବଂ ବାବିଲୋନର ଆହାର ଓ ପାନୀୟ ଭାବେ ପ୍ରତିନିଧିତ ସନ୍ଦେଶକୁ ମଧ୍ୟ ଅସ୍ୱୀକାର କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରେ। ଆଶ୍ପେନଜ୍ ଯିହୂଦୀୟ ବନ୍ଦୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେହି କେହିଙ୍କୁ ରାଜାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଆଣାଯିବା ଉଚିତ, ତାହା ଚୟନ କରିଥିଲା।

> ଏବଂ ରାଜା ତାଙ୍କ ନପୁଂସକମାନଙ୍କର ପ୍ରଧାନ ଅଶ୍ପେନଜଙ୍କୁ କହିଲେ, ଯେ ସେ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ, ରାଜବଂଶର ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଓ ଅଧିପତିମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକଙ୍କୁ ଆଣିବ; ଏମିତି ଯୁବକମାନେ, ଯେଉଁମାନଙ୍କରେ କୌଣସି ଦୋଷ ନଥାଏ, କିନ୍ତୁ ରୂପବାନ, ସମସ୍ତ ଜ୍ଞାନରେ ପାରଦର୍ଶୀ, ବିଦ୍ୟାରେ ଚତୁର, ଶାସ୍ତ୍ରବିଦ୍ୟା ବୁଝିବାରେ ସମର୍ଥ, ଏବଂ ଯେଉଁମାନଙ୍କରେ ରାଜପ୍ରାସାଦରେ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ହେବାର ଯୋଗ୍ୟତା ଥାଏ; ଏବଂ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ସେମାନେ କଲ୍ଦୀୟମାନଙ୍କର ଶିକ୍ଷା ଓ ଭାଷା ଶିଖାଇ ପାରିବେ। ଦାନିଏଲ 1:4, 5.

ଯଦି ଆମେ ପ୍ର କାଶିତବାକ୍ୟ ପ୍ର ଥମ ଅଧ ।ୟ, ପ୍ର ଥମ ପଦରେ ଚିହ୍ନି ତ ଆଜ୍ଞ ।-ଶୃଙ୍ଖ ଳାକୁ ଅନୁସରଣ କରୁ, ତେବେ ନେବୂଖଦେ ନସ ସ୍ବର ଆଶେ ନଜଙ୍କ ୁ ସେହି ଶିଶୁମାନଙ୍କ ୁ ଚୟନ କରିବାକୁ ଆଦେଶ ଦେଇଥିଲେ, ଯେଉଁମାନେ ହିଜକିୟଙ୍କ ପାଖରେ ଯିଶାୟା ଘୋଷଣା କରିଥିବା ଭବିଷ୍ୟ ଦ୍ବ ।ଣୀକୁ ପୂରଣ କରିଥିଲେ। ଆଶେ ନଜ ସେହି ବାର୍ତ୍ତ ।କୁ ଗ୍ର ହଣ କରି ପରେ ଖୋଜାମାନଙ୍କ ର ପ୍ର ଧାନ ମେଲ ଗରଙ୍କ ୁ ଦେଲେ। ନେବୂଖଦେ ନସ ସ୍ବର ସ୍ବ ର୍ଗୀୟ ପିତାଙ୍କ ୁ ପ୍ର ତିନିଧିତ୍ବ କରନ୍ତ ି; ଆଶେ ନଜ ଖ୍ରୀ ପ୍ର ତିନିଧିତ୍ବ କରନ୍ତ ି ଏବଂ ମେଲ ଗର ଗାବ୍ରି ଏଲଙ୍କ ୁ ପ୍ର ତିନିଧିତ୍ବ କରନ୍ତ ି। ଆଶେ ନଜ ଜାଣୁଥିଲେ କେଉଁ ଶିଶୁମାନଙ୍କ ୁ ଚୟନ କରିବାକୁ ହେବ, ଏବଂ ସେ ଦାନିଏଲଙ୍କ ୁ ରାଜାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଆଣିବା ପୂର୍ବରୁ, ଦାନିଏଲ ସଠିକ୍ ଖାଦ୍ୟ -ସମ ନ୍ଧ ୀୟ ସିଦ୍ଧ ।ନ୍ତ ନେବେ ବୋଲି ମଧ ଜାଣୁଥିଲେ।

> ଏବେ ପରମେଶ୍ୱର ଦାନିଏଲଙ୍କୁ ନପୁଂସକମାନଙ୍କ ଅଧିପତିଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ କୃପା ଓ ସ୍ନିଗ୍ଧ ସ୍ନେହରେ ପ୍ରାପ୍ତ କରାଇଥିଲେ। ଏବଂ ନପୁଂସକମାନଙ୍କ ଅଧିପତି ଦାନିଏଲଙ୍କୁ କହିଲେ, ମୁଁ ମୋ ପ୍ରଭୁ ରାଜାଙ୍କୁ ଭୟ କରୁଛି, ଯିଏ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଖାଦ୍ୟ ଓ ପାନୀୟ ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କରିଛନ୍ତି; କାରଣ ସେ କାହିଁକି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ମୁହଁମଣ୍ଡଳ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ସହଚର ଅନ୍ୟ ଯୁବକମାନଙ୍କଠାରୁ ଅଧିକ କ୍ଷୀଣ ଦେଖିବେ? ତେବେ ତୁମ୍ଭମାନେ ମୋର ମୁଣ୍ଡକୁ ରାଜାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ବିପଦରେ ପକାଇଦେବ। ଦାନିଏଲ 1:9, 10।

ଏଠାରେ ମେଲ୍ଜାର ତିନିଜଣ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତଙ୍କ ବାର୍ତ୍ତାମାନଙ୍କର ପ୍ରଥମ ପଦକ୍ଷେପକୁ ଚିହ୍ନଟ କରେ। ପ୍ରଥମ ପଦକ୍ଷେପ ହେଉଛି ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଭୟ କରିବା, ଯଥା ମେଲ୍ଜାରଙ୍କର ନେବୁଖଦ୍ନେଜରଙ୍କ ପ୍ରତି ଭୟ ଦ୍ୱାରା ଉଦାହୃତ ହୋଇଛି। ହିବ୍ରୁ ବର୍ଣ୍ଣମାଳାର ପ୍ରଥମ, ତ୍ରୟୋଦଶ ଏବଂ ଶେଷ ଅକ୍ଷରକୁ ଏକତ୍ର କରି ଗଠିତ ହୋଇଥିବା "ସତ୍ୟ" ପାଇଁ ହିବ୍ରୁ ଶବ୍ଦଟି, ଏହି ଲେଖାମାନରେ ପୂର୍ବରୁ ଏହା ପ୍ରମାଣିତ କରାଯାଇଛି ଯେ, ଏହା ତିନିଜଣ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତଙ୍କ ବାର୍ତ୍ତାମାନଙ୍କର ତିନି-ପଦକ୍ଷେପୀୟ ପରୀକ୍ଷା-ପ୍ରକ୍ରିୟାକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ। ଏପରି କରିବାରେ, ଅନେକ ସାକ୍ଷୀଙ୍କ ଆଧାରରେ ଏହା ସ୍ଥାପିତ କରାଯାଇଥିଲା ଯେ, ପ୍ରଥମ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତଙ୍କ ବାର୍ତ୍ତାରେ ସେହି ତିନୋଟି ପରୀକ୍ଷା ସମ୍ମିଳିତ ଥିଲା, ଯେଉଁମାନେ ତିନିଜଣ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତଙ୍କ ବାର୍ତ୍ତାମାନ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଛନ୍ତି। ପ୍ରଥମ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତଙ୍କ ବାର୍ତ୍ତାକୁ ଅନନ୍ତକାଳୀନ ସୁସମାଚାର ବୋଲି ଚିହ୍ନଟ କରାଯାଇଛି, ଯାହା ଏହାକୁ ଆଦମଙ୍କ ଦିନରୁ ଆରମ୍ଭ କରି ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଦ୍ୱିତୀୟ ଆଗମନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେଇ ଏକେ ସୁସମାଚାର ବୋଲି ପରିଭାଷିତ କରେ।

> ଏହାପରେ ମୁଁ ଆଉ ଗୋଟିଏ ଦୂତଙ୍କୁ ଆକାଶର ମଧ୍ୟଭାଗରେ ଉଡୁଥିବା ଦେଖିଲି; ସେ ପୃଥିବୀରେ ବସୁଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ, ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜାତି, ବଂଶ, ଭାଷା ଓ ଲୋକଙ୍କ ପାଇଁ ପ୍ରଚାର କରିବାକୁ ନିତ୍ୟସ୍ଥାୟୀ ସୁସମାଚାର ଧାରଣ କରିଥିଲେ। ସେ ଉଚ୍ଚ ସ୍ୱରରେ କହିଲେ, "ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଭୟ କର, ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ଗୌରବ ଦିଅ; କାରଣ ତାଙ୍କର ବିଚାରର ସମୟ ଆସିପହଞ୍ଚିଛି; ଏବଂ ଯିଏ ଆକାଶ, ପୃଥିବୀ, ସମୁଦ୍ର ଓ ଜଳର ଝରଣାମାନଙ୍କୁ ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି, ତାଙ୍କୁ ଉପାସନା କର।" ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ 14:6, 7।

ପ୍ରଥମ ଦୂତଙ୍କ ବାର୍ତ୍ତାର ପ୍ରଥମ ପଦକ୍ଷେପ ହେଉଛି ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଭୟ କରିବା। ଦ୍ୱିତୀୟ ପଦକ୍ଷେପ ହେଉଛି ତାଙ୍କୁ ଗୌରବ ଦେବା, ଏବଂ ତୃତୀୟଟି ହେଉଛି ତାଙ୍କର ବିଚାରର ଘଣ୍ଟାର ଆଗମନ। ଅନ୍ୟ ଦୁଇ ଦୂତଙ୍କ ବାର୍ତ୍ତା ସହିତ ସମ୍ପର୍କରେ, ପ୍ରଥମ ଦୂତଙ୍କ ବାର୍ତ୍ତା ହେଉଛି, "ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଭୟ କର।" ପରେ ଦ୍ୱିତୀୟ ଦୂତଙ୍କ ବାର୍ତ୍ତା ବାବିଲୋନର ପତନକୁ ଘୋଷଣା କରେ, ଏବଂ ପ୍ରଥମ ଦୂତଙ୍କ ମିଲେରୀୟ ଆନ୍ଦୋଳନରେ ହେଉ କି ତୃତୀୟ ଦୂତଙ୍କ ଆନ୍ଦୋଳନରେ, ବାବିଲୋନରୁ ବାହାରି ଆସିବାର ଆହ୍ୱାନ ହେଉଛି ସେଠା, ଯେଉଁଠାରେ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କ ଉଣ୍ଡାଳନର ପ୍ରକାଶ ସଫଳ ହୁଏ। ସେହି ସମୟଖଣ୍ଡରେ, ତାହାକୁ ମଧ୍ୟରାତ୍ରିର ଧ୍ୱନି, ଉଚ୍ଚ ଧ୍ୱନି, କିମ୍ବା ପରବର୍ତ୍ତୀ ବର୍ଷା ବୋଲି ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଉ, ସେହି ବାର୍ତ୍ତାକୁ ପ୍ରଚାର କରୁଥିବାମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଗୌରବ ଦିଅନ୍ତି। ଦ୍ୱିତୀୟ ଦୂତଙ୍କ ବାର୍ତ୍ତାରେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଗୌରବ ଦିଆଯାଏ, ଏବଂ ସେହି ସମୟଖଣ୍ଡ ଏକ ଏମିତି ସମୟବିନ୍ଦୁକୁ ନେଇଯାଏ, ଯେଉଁଠାରେ ମିଲେରୀୟ ଇତିହାସରେ ତଦନ୍ତମୂଳକ ବିଚାର ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା, କିମ୍ବା ରବିବାର ଆଇନ ସଙ୍କଟରେ ଘଟୁଥିବା ବାବିଲୋନର ବେଶ୍ୟାର ବିଚାର।

ମେଲ ଗରଙ୍କ ଭୟ ପ୍ର ଥମ ସ୍ବ ର୍ଗଦୂତଙ୍କ ସନ୍ଦେ ଶକୁ ପ୍ର ତିନିଧିତ୍ବ କରେ, ଏବଂ ଏହା ଦଶ ଦିନର ଆହାର-ପରୀକ୍ଷ ।କୁ ଆରମ୍ଭ କରେ; ଯେଉଁଠାରେ ସଂଖ୍ୟ । ଦଶ ମଧ ଏକ ପରୀକ୍ଷ ।କୁ ସୂଚିତ କରେ। ରାଜାଙ୍କ ୁ ଭୟ କରୁଥିବା ବୋଲି ମେଲ ଗରଙ୍କ ଉକ୍ତ ି, ଦାନିଏଲ ରାଜାଠାରୁ ଅଧିକ ଈଶ୍ବ ରଙ୍କ ୁ ଭୟ କରୁଥିବା ଏବଂ ବାବିଲୋନର ଆହାରଦ୍ବ ।ରା ନିଜକୁ ଅପବିତ୍ର ନ କରିବା ପାଇଁ ନିଜ ହୃଦୟରେ ସଙ୍କ ଳ୍ପ କରିଥିବା ସେହି ଭାବନା ସହିତ ସମାନ ଥିଲା। ଦାନିଏଲ ଓ ସେହି ତିନିଜଣ ଯୋଗ୍ୟ ଙ୍କ ର

ପରୀକ୍ଷ ାର ସମୟାବଧି ତିନି ବର୍ଷ ଥିଲା; ଏହିପରି ଏହା ତିନି ସ୍ୱ ର୍ଗଦୂତଙ୍କ ସନ୍ଦେ ଶର ତିନିଟି ପଦକ୍ର ମକୁ ପ୍ର ତିନିଧିତ୍ୱ କରେ।

> ଏବଂ ରାଜା ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପ୍ରତିଦିନର ଭାଗ ଭାବେ ରାଜାଙ୍କ ଭୋଜ୍ୟ ପଦାର୍ଥ ଓ ସେ ପାନ କରୁଥିବା ଦ୍ରାକ୍ଷାରସ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କଲେ; ଏପରିଭାବେ ସେମାନଙ୍କୁ ତିନି ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପୋଷଣ କରାଯାଉ, ଯେପରି ତାହାର ଶେଷରେ ସେମାନେ ରାଜାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇପାରିବେ। ଦାନିଏଲ 1:5।

ଦାନିଏଲଙ୍କ ପ୍ରଥମ ଅଧ୍ୟାୟ ପ୍ରଥମ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତଙ୍କ ବାର୍ତ୍ତାର ସଶକ୍ତିକରଣକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ଏବଂ ସେଠାରେ ଆହାର-ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ପରୀକ୍ଷାର ଆରମ୍ଭ ଚିହ୍ନିତ ହୁଏ, ଯାହାକି ମିଲରାଇଟ୍ ଇତିହାସରେ ଛୋଟ ପୁସ୍ତକଟି ଭୋଜନ କରିବା ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ ହୋଇଥିଲା। ଦାନିଏଲ ଓ ସେହି ତିନିଜଣ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ପୁରୁଷଙ୍କ ପରୀକ୍ଷାକାଳ, ସେହି ତିନି ବର୍ଷର ଆରମ୍ଭିକ ଦଶ ଦିନରେ ସମ୍ପନ୍ନ ହୋଇଥିଲା। "ଦଶ" ପରୀକ୍ଷାର ଏକ ପ୍ରକ୍ରିୟାର ପ୍ରତୀକ, ଯେପରି ପ୍ରାଚୀନ ଇସ୍ରାଏଲଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏହା ପ୍ରତିନିଧିତ ହୋଇଥିଲା, ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ଯୋଶୁଆ ଓ କାଲେବଙ୍କ ବାର୍ତ୍ତାଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ ଦଶମ ପରୀକ୍ଷାକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରିଥିଲେ। ଏହା ସ୍ମିର୍ନା ମଣ୍ଡଳୀରେ ନିର୍ଯ୍ୟାତନାର ସମୟରେ ମଧ୍ୟ ପ୍ରତିନିଧିତ ହୋଇଛି।

> ତୁମେ ଯେସବୁ କଷ୍ଟ ଭୋଗ କରିବାକୁ ଯାଉଛ, ସେଗୁଡ଼ିକୁ କିଛିମାତ୍ର ଭୟ କରିବା ନାହିଁ; ଦେଖ, ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକଙ୍କୁ ପରୀକ୍ଷିତ କରାଯିବା ପାଇଁ ଶୟତାନ କାରାଗାରରେ ପକାଇଦେବ; ଏବଂ ତୁମମାନେ ଦଶ ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କ୍ଳେଶ ଭୋଗ କରିବ; ମୃତ୍ୟୁ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବିଶ୍ୱସ୍ତ ରୁହ, ଆଉ ମୁଁ ତୁମକୁ ଜୀବନର ମୁକୁଟ ଦେବି। ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ 2:10.

ସ୍ମିର୍ନା କଳିସିୟାକୁ ଦିଆଯାଇଥିବା ପରାମର୍ଶ ଏହିଥିଲା ଯେ, ସେମାନେ ପରୀକ୍ଷାର ପ୍ରକ୍ରିୟାକୁ ଭୟ କରିବେ ନାହିଁ; କାରଣ ସେମାନେ ଯଦି ଈଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଭୟ କରନ୍ତି, ତେବେ ସେ ତାଙ୍କର ସେହି ଈଶ୍ୱରଭକ୍ତିପୂର୍ଣ୍ଣ ଭୟକୁ ଜୀବନର ମୁକୁଟ ଦ୍ୱାରା ପୁରସ୍କୃତ କରିବେ। ସେହି ଈଶ୍ୱରଭକ୍ତିପୂର୍ଣ୍ଣ ଭୟ ଦାନିଏଲଙ୍କର ସ୍ୱର୍ଗୀୟ ମନ୍ନା ଭୋଜନ କରିବାର ଆକାଂକ୍ଷା ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ ହୋଇଛି।

> ତାହାପରେ ଦାନିଏଲ୍ ସେହି ମେଲଜରଙ୍କୁ, ଯିଏ ନପୁଂସକମାନଙ୍କ ଅଧିପତିଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦାନିଏଲ୍, ହନନିୟା, ମୀଶାଏଲ୍ ଓ ଅଜରିୟାଙ୍କ ଉପରେ ନିଯୁକ୍ତ ହୋଇଥିଲେ, କହିଲେ, "ମୁଁ ତୁମକୁ ବିନୟପୂର୍ବକ ଅନୁରୋଧ କରୁଛି, ତୁମ ଦାସମାନଙ୍କୁ ଦଶ ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପରୀକ୍ଷା କର; ଏବଂ ଆମକୁ ଭୋଜନ ପାଇଁ ଶାକାହାର ଓ ପାନ ପାଇଁ ଜଳ ଦିଆଯାଉ। ପରେ ଆମର ମୁହଁମଣ୍ଡଳ ତୁମ ସମ୍ମୁଖରେ ଦେଖାଯାଉ, ଏବଂ ଯେମାନେ ରାଜାଙ୍କ ଭୋଜନର ଅଂଶ ଖାଆନ୍ତି ସେହି ଯୁବକମାନଙ୍କର ମୁହଁମଣ୍ଡଳ ମଧ୍ୟ; ଏବଂ ତୁମେ ଯେପରି ଦେଖିବ, ସେହିପରି ତୁମ ଦାସମାନଙ୍କ ସହିତ ବ୍ୟବହାର କର।" ସେହିପରି ସେ ଏହି ବିଷୟରେ ସେମାନଙ୍କ କଥା ମାନିଲେ ଓ ସେମାନଙ୍କୁ ଦଶ ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପରୀକ୍ଷା କଲେ। ଦାନିଏଲ୍ 1:10–14.

ପ୍ରଥମ ପରୀକ୍ଷା ଥିଲା ଈଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଭୟ କରିବା; ଯେପରି ମେଲ୍ଜର ଏବଂ ଦାନିଏଲ୍ ନିଜ ହୃଦୟରେ ସଙ୍କଳ୍ପ କଲେ ଯେ ସେ ବାବିଲୋନର ଭୋଜନ ଓ ପାନୀୟଦ୍ରବ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ନିଜକୁ ଅଶୁଚି କରିବେ ନାହିଁ। ପ୍ରଥମ ଦୂତଙ୍କ ବାର୍ତ୍ତାର ଦ୍ୱିତୀୟ ଉପାଦାନ ହେଉଛି ଈଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଗୌରବ ଦେବା, ଯାହା ଏହି ଆହାର-ବ୍ୟବସ୍ଥାର ପ୍ରଭାବମାନଙ୍କର ଦୃଶ୍ୟମାନ ପ୍ରକାଶକୁ ସୂଚିତ କରେ। ଦଶ ଦିନର ଶେଷରେ, ଦାନିଏଲ୍ ଏବଂ ସେହି ତିନିଜଣ ଯୋଗ୍ୟ ପୁରୁଷ ନିଜମାନଙ୍କର ଶାରୀରିକ ଦେଖାଶୁଣା ଦ୍ୱାରା ଈଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଗୌରବାନ୍ୱିତ କଲେ।

> ଏବଂ ଦଶ ଦିନର ଶେଷରେ ସେମାନଙ୍କର ମୁହଁମଣ୍ଡଳ ସେହି ସମସ୍ତ ଯୁବକମାନଙ୍କଠାରୁ ଅଧିକ ସୁନ୍ଦର ଏବଂ ଦେହରେ ଅଧିକ ପୁଷ୍ଟ ଦେଖାଗଲା, ଯେମାନେ ରାଜାଙ୍କ ଭୋଜନର ଅଂଶ ଭକ୍ଷଣ କରୁଥିଲେ। ତେଣୁ ମେଲସର୍ ସେମାନଙ୍କର ଭୋଜନର ଅଂଶ ଓ ସେମାନେ ପାନ କରିବାକୁ ଥିବା ଦ୍ରାକ୍ଷାରସ କାଢ଼ିନେଲା; ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ଶାକାହାର ଦେଲା। ଏହି ଚାରି ଯୁବକଙ୍କ ବିଷୟରେ, ପରମେଶ୍ୱର ସେମାନଙ୍କୁ ସମସ୍ତ ଶାସ୍ତ୍ରଜ୍ଞାନ ଓ ପ୍ରଜ୍ଞାରେ ଜ୍ଞାନ ଏବଂ ପାରଦର୍ଶିତା ଦେଲେ; ଏବଂ ଦାନିଏଲ୍ ସମସ୍ତ ଦର୍ଶନ ଓ ସ୍ୱପ୍ନରେ ବୁଝିବାର ଶକ୍ତି ପାଇଥିଲେ। ଦାନିଏଲ୍ 1:15–17.

ସେହି ଚାରିଜଣ ଶିଶୁ ଆହାର ସମ ୍ବନ୍ଧ ୀୟ ପ୍ର ଥମ ପରୀକ୍ଷ ାକୁ ଅତିକ୍ର ମ କରିଲେ; ଏଠିଏ ଆଦାମ ଓ ହବା ପତିତ ହୋଇଥିଲେ, ଏବଂ ଏହା ସେହି ପ୍ର ଥମ ପରୀକ୍ଷ ାକୁ ପ୍ର ତିନିଧିତ୍ୱ କରୁଥିଲା, ଯାହାକୁ ଖ୍ର ୀଷ୍ଟ ତାଙ୍କ ର ବପ୍ତ ି ସ୍ମ ।ପରେ ସତ୍ତ୍ୱ ଦେ ସମ୍ମୁଖୀନ କରିଥିଲେ। ଖ୍ର ୀଷ୍ଟ ଙ୍କ ର ବପ୍ତ ି ସ୍ମ ।ତାଙ୍କ ର ଭବିଷ୍ୟ ଦ୍ୱ ାଣୀମୂଳକ ରେଖାର ପ୍ର ଥମ ସନ୍ଦେ ଶ ପାଇଁ ଶକ୍ତ ିଦାନ ଥି

ଏହା "ଅରଣ୍ୟରେ କ୍ରନ୍ଦନ କରୁଥିବା ସ୍ୱର" ଦ୍ୱାରା ଘୋଷିତ ସନ୍ଦେଶକୁ ଶକ୍ତି ପ୍ରଦାନ କଲା ଓ ସମର୍ଥନ କଲା। ପରେ, ଦାନିଏଲ ଓ ତିନିଜଣ ଶ୍ରେଷ୍ଠଜନଙ୍କ ପରି, ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଆହାର ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଚାଳିଶି ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପରୀକ୍ଷା କରାଗଲା, ଯେପରି ଦାନିଏଲଙ୍କୁ ଦଶ ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କରାଯାଇଥିଲା। ଦାନିଏଲ ଓ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ୧୧ ସେପ୍ଟେମ୍ବର, ୨୦୦୧ ରେ ଅବତରଣ କରିଥିବା ସ୍ୱର୍ଗଦୂତଙ୍କ ହାତରେ ଥିବା ଗୁପ୍ତ ମାନ୍ନାର ପରୀକ୍ଷାର ପ୍ରତିରୂପ ଥିଲେ। ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ପାଇଁ ଯେପରି, ଦାନିଏଲଙ୍କ ପାଇଁ ମଧ୍ୟ, ତାହା ପରେ ଆଉ ଦୁଇଟି ପରୀକ୍ଷା ଅନୁସରଣ କରିବାକୁ ଥିଲା। ଦ୍ୱିତୀୟ ପରୀକ୍ଷା ସେଠି ଥିଲା, ଯେଠାରେ ଦାନିଏଲ ଓ ତିନିଜଣ ଶ୍ରେଷ୍ଠଜନ ନିଜମାନଙ୍କର ମୁଖମଣ୍ଡଳ ଦ୍ୱାରା ଈଶ୍ୱରଙ୍କୁ ମହିମାନ୍ୱିତ କରିଥିଲେ। ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ପାଇଁ ଆହାର ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ପରୀକ୍ଷା ପରେ ଯେ ପରୀକ୍ଷା ଆସିଥିଲା, ସେଥି ମଧ୍ୟ ମହିମାକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରୁଥିଲା।

> ଏବଂ ସୟତାନ ତାଙ୍କୁ କହିଲା, ଯଦି ତୁମେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ପୁତ୍ର, ତେବେ ଏହି ପଥରକୁ ଆଦେଶ ଦିଅ ଯେ ଏହା ରୁଟି ହେଉ। ଏବଂ ଯୀଶୁ ତାହାକୁ ଉତ୍ତର ଦେଇ କହିଲେ, ଲେଖାଯାଇଛି, ମନୁଷ୍ୟ କେବଳ ରୁଟିରେ ବଞ୍ଚିବ ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବାକ୍ୟରେ ବଞ୍ଚିବ। ଏବଂ ସୟତାନ ତାଙ୍କୁ ଉପରକୁ ଏକ ଉଚ୍ଚ ପର୍ବତକୁ ନେଇ, ମାତ୍ର ଏକ କ୍ଷଣରେ ଜଗତର ସମସ୍ତ ରାଜ୍ୟ ତାଙ୍କୁ ଦେଖାଇଲା। ଏବଂ ସୟତାନ ତାଙ୍କୁ କହିଲା, ଏହି ସମସ୍ତ ଶକ୍ତି ଓ ସେମାନଙ୍କର ମହିମା ମୁଁ ତୁମକୁ ଦେବି; କାରଣ ସେଗୁଡ଼ିକ ମୋତେ ସମର୍ପିତ ହୋଇଛି; ଏବଂ ମୁଁ ଯାହାକୁ ଇଚ୍ଛା କରେ, ତାହାକୁ ଦେଉଛି। ତେଣୁ, ଯଦି ତୁମେ ମୋତେ ପ୍ରଣାମ କରିବ, ତେବେ ସବୁକିଛି ତୁମର ହେବ। ତେବେ ଯୀଶୁ ଉତ୍ତର ଦେଇ ତାହାକୁ କହିଲେ, ହେ ସୟତାନ, ମୋର ପଛକୁ ହଟ; କାରଣ ଲେଖାଯାଇଛି, ତୁମେ ପ୍ରଭୁ ତୁମର ଈଶ୍ୱରଙ୍କୁ ପ୍ରଣାମ କରିବ, ଏବଂ କେବଳ ତାହାଙ୍କରେଇ ସେବା କରିବ। Matthew 4:3–8.

ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଆହାରର ପରୀକ୍ଷାକୁ ଅତିକ୍ରମ କରିଥିବା ପରେ, ସାତାନ ତାଙ୍କୁ ଏହି ସମସ୍ତ ଜଗତର ରାଜ୍ୟମାନଙ୍କର "ମହିମା" ପ୍ରସ୍ତାବ କଲା; କିନ୍ତୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ତାହାର ପରିବର୍ତ୍ତେ ସମସ୍ତ ରାଜାଙ୍କ ରାଜାଙ୍କୁ ମହିମାନ୍ୱିତ କରିବାକୁ ବାଛିଲେ। ଆଦମ ଓ ହବା ପ୍ରଥମ ପରୀକ୍ଷାରେ ବିଫଳ ହେଲେ, ଏବଂ ସଦ୍ୱରେ ଡୁମୁର ପତ୍ରଦ୍ୱାରା ନିଜମାନଙ୍କର ମୁଖମଣ୍ଡଳକୁ ଆଚ୍ଛାଦିତ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କଲେ, କାରଣ ସେମାନେ ଆଉ ଦେବଙ୍କର ମହିମାକୁ ପ୍ରକାଶ କରୁନଥିଲେ, ଯାହା ପୂର୍ବରୁ ସେମାନେ ପରିଧାନ କରିଥିବା ଆଲୋକର ବସ୍ତ୍ରଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ ହୋଇଥିଲା। ଯେତେବେଳେ ଦାନିଏଲ ଓ ସେହି ତିନିଜଣ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ପୁରୁଷ ଆହାର-ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ପରୀକ୍ଷାରେ ଉତ୍ତୀର୍ଣ୍ଣ ହେଲେ, ସେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କୁ "all learning and wisdom"ରେ "knowledge and skill" ଦିଆଗଲା; ଏବଂ ଦାନିଏଲ "all visions and dreams"ରେ ବୁଝାମଣା ପାଇଲେ।

ସେମାନେ ଦ୍ୱିତୀୟ ପରୀକ୍ଷା ଉତ୍ତୀର୍ଣ୍ଣ ହେଲେ, ଯାହା ମେଲଜାର ଦ୍ୱାରା ପରିଚାଳିତ ଏକ ଦୃଶ୍ୟମାନ ପରୀକ୍ଷା ଥିଲା। ମିଲରାଇଟ୍ ଇତିହାସରେ, ଦ୍ୱିତୀୟ ଦୂତଙ୍କ ସନ୍ଦେଶ, ଉଇଲିଅମ୍ ମିଲର ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ "ଅରଣ୍ୟରେ ଡାକୁଥିବା ସ୍ୱର"ର ସନ୍ଦେଶକୁ ଗ୍ରହଣ କରିଥିବାମାନଙ୍କ ଓ ତାହାକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିଥିବାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପାର୍ଥକ୍ୟକୁ ଚିହ୍ନିତ କରିଥିଲା। ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ଭାବରେ, ତାହାପରେ ମିଲରାଇଟ୍ ଆନ୍ଦୋଳନ ପ୍ରୋଟେଷ୍ଟାଣ୍ଟବାଦର ଦୃଶ୍ୟମାନ ଏବଂ ଏକମାତ୍ର ସତ୍ୟ ଶିଙ୍ଗ ହୋଇଉଠିଲା, ଏବଂ ଯେମାନେ ସେହି ସନ୍ଦେଶ ଓ ଆନ୍ଦୋଳନକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କଲେ, ସେମାନେ ରୋମର କନ୍ୟାମାନେ ହୋଇପଡ଼ିଲେ। ସେମାନେ ଛୋଟ ପୁସ୍ତକର ବିପରୀତରେ, ବାବିଲୋନର ଆହାର ଖାଇବାକୁ ଓ ତାହାର ଦାଖମଦ ପିଇବାକୁ ବାଛିନେଇଥିଲେ। ତିନି ବର୍ଷର ଶେଷରେ, ଦାନିଏଲ ଓ ସେହି ଶ୍ରେଷ୍ଠଜନମାନେ ନେବୁକଦ୍ନେଜ୍ଜରଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ବିଚାର ପାଇଁ ଆଣାଯାଇଥିଲେ।

> ରାଜା ଯେତେ ଦିନ ପରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଆଣି ଉପସ୍ଥାପନ କରିବାକୁ କହିଥିଲେ, ସେହି ଦିନଗୁଡ଼ିକର ଶେଷରେ ନପୁଂସକମାନଙ୍କର ପ୍ରଧାନ ସେମାନଙ୍କୁ ନେବୁଖଦ୍ନେଜରଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଆଣିଲେ। ରାଜା ସେମାନଙ୍କ ସହ କଥାବାର୍ତ୍ତା କଲେ; ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ସମସ୍ତଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଦାନିଏଲ, ହନନିୟ, ମୀଶାଏଲ ଓ ଅଜରିୟାଙ୍କ ସମ କେହି ମଧ୍ୟ ମିଳିଲେ ନାହିଁ; ଏହି କାରଣରୁ ସେମାନେ ରାଜାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ରହିଲେ। ଏବଂ ଜ୍ଞାନ ଓ ବୁଦ୍ଧିର ସମସ୍ତ ବିଷୟରେ, ଯେଉଁଥିରେ ରାଜା ସେମାନଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ, ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ସମଗ୍ର ରାଜ୍ୟରେ ଥିବା ସମସ୍ତ ମାୟାବୀ ଓ ଜ୍ୟୋତିଷୀମାନଙ୍କଠାରୁ ଦଶଗୁଣ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ବୋଲି ପାଇଲେ। ଏବଂ ଦାନିଏଲ ରାଜା କୋରେଶଙ୍କ ପ୍ରଥମ ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରହିଲେ। ଦାନିଏଲ 1:18–21।

ଦାନିଏଲ ଏବଂ ସେହି ତିନିଜଣ ଶ୍ରେଷ୍ଠଜନ "ଦଶ" ଦିନର ପରୀକ୍ଷାରେ ଉତ୍ତୀର୍ଣ୍ଣ ହେଲେ, ଏବଂ ପରେ ସେମାନେ ନିଜମାନଙ୍କର ଅନ୍ତିମ ପରୀକ୍ଷାରେ ଉତ୍ତୀର୍ଣ୍ଣ ହେବାବେଳେ ଅନ୍ୟ ସମସ୍ତଙ୍କଠାରୁ "ଦଶ" ଗୁଣ ଅଧିକ ଜ୍ଞାନୀ ବୋଲି ପ୍ରମାଣିତ ହେଲେ।

ଦାନିଏଲ ପୁସ୍ତକର ପ୍ରଥମ ଅଧ୍ୟାୟ, ଦାନିଏଲ ଓ ପ୍ରକାଶିତବାକ୍ୟ ଦୁଇ ପୁସ୍ତକରେ ଗଠିତ ଏହି ଗ୍ରନ୍ଥରେ ପ୍ରଥମ ଦୂତଙ୍କ ସନ୍ଦେଶ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ପ୍ରଥମ ଉଲ୍ଲେଖ ଅଟେ। ଏହା ପ୍ରକାଶିତବାକ୍ୟ ଚତୁର୍ଦ୍ଦଶ ଅଧ୍ୟାୟର ପ୍ରଥମ ଦୂତଙ୍କ ସହ ସମାନ ବୈଶିଷ୍ଟ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ ଧାରଣ କରେ। ଏହା ପ୍ରକାଶିତବାକ୍ୟର ପ୍ରଥମ ପଦରେ ପ୍ରଥମେ ଉଲ୍ଲେଖ ହୋଇଥିବା ସତ୍ୟକୁ ସ୍ଥାପନ କରେ, କାରଣ ନବୁଖଦ୍ନେଜ୍ଜର ଅଶ୍ପନଜଙ୍କୁ ଏକ ସନ୍ଦେଶ ଦେଇଥିଲେ, ଯିଏ ପରେ ମେଲ୍ଜରଙ୍କୁ ସେହି ସନ୍ଦେଶ ଦେଇଥିଲେ, ଏବଂ ତାହାପରେ ସେ ଦାନିଏଲଙ୍କ ସହ ସମ୍ପର୍କ ସ୍ଥାପନ କରିଥିଲେ। ପିତା ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ ଏକ ସନ୍ଦେଶ ଦେଇଥିଲେ, ଯିଏ ପରେ ଗାବ୍ରିଏଲଙ୍କୁ ସେହି ସନ୍ଦେଶ ଦେଇଥିଲେ, ଏବଂ ତାହାପରେ ସେ ଯୋହନଙ୍କ ସହ ସମ୍ପର୍କ ସ୍ଥାପନ କରିଥିଲେ।

ଯେ ସନ୍ଦେଶ ପ୍ରକାଶିତ ହେଉଛି, ଅର୍ଥାତ୍ ଯେ ସନ୍ଦେଶଟି ବର୍ତ୍ତମାନ ମୁଦ୍ରାଭଙ୍ଗ ହେଉଛି, ସେହି ସନ୍ଦେଶ ପିତାଙ୍କ ତାଙ୍କର ଚର୍ଚ୍ଚ ସହ ଯୋଗାଯୋଗର ପ୍ରକ୍ରିୟାକୁ ଚିହ୍ନିତ କରେ। ପିତା ତାଙ୍କର ଚର୍ଚ୍ଚ ପାଇଁ ପ୍ରଥମେ ଯାହାକୁ ଚିହ୍ନିତ କରିବାକୁ ବାଛନ୍ତି, ସେହା ହେଉଛି ତିନି ଦୂତଙ୍କର ତିନି-ପଦକ୍ରମୀୟ ପରୀକ୍ଷା ପ୍ରକ୍ରିୟା। ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୟ ବାକ୍ୟ ଅନେକ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀର ରେଖାମାଳା ଦ୍ୱାରା, ଏବଂ ମିଲେରାଇଟମାନଙ୍କ ଇତିହାସ ଦ୍ୱାରା ମଧ୍ୟ, ଏହି ପ୍ରକ୍ରିୟାକୁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ସତର୍କତାସହ ବିସ୍ତାରିତ ଭାବେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଛି। ଏହି ସତ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ସେହି ଗୁପ୍ତ ମନ୍ନାର ଏକ ଅତ୍ୟାବଶ୍ୟକ ଉପାଦାନ, ଯାହା 11 ସେପ୍ଟେମ୍ବର 2001 ରେ ଦୂତଟି ଅବତରଣ କଲାବେଳେ ତାହାର ହାତରେ ଥିଲା।

ଯଦି ଆପଣ ପ୍ରଥମ ପରୀକ୍ଷାରେ ଉତ୍ତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇନାହାନ୍ତି, ତେବେ ତାହାରେ ଅଂଶଗ୍ରହଣ କରିବା, ଏବଂ ତେଣୁ ଦ୍ୱିତୀୟ ପରୀକ୍ଷାରେ ଉତ୍ତୀର୍ଣ୍ଣ ହେବା, ଅସମ୍ଭବ। ଏହି ସତ୍ୟ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଏବଂ ମିଲେରାଇଟମାନଙ୍କ ଇତିହାସରେ ସ୍ପଷ୍ଟରୂପେ ପ୍ରତିନିଧିତ ହୋଇଥିଲା। ଦାନିଏଲଙ୍କ ପୁସ୍ତକର ଦ୍ୱିତୀୟ ଅଧ୍ୟାୟ ହେଉଛି ସେହି ଦ୍ୱିତୀୟ ପରୀକ୍ଷା, ଯାହା ଦ୍ୱାରା, ସିଷ୍ଟର ହ୍ୱାଇଟ କହିଥିବାପରି, "ଆମର ଅନନ୍ତ ଗନ୍ତବ୍ୟ ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରାଯିବ।" ସେ ଆହୁରି କହିଛନ୍ତି ଯେ, ଏହା ସେହି ପରୀକ୍ଷା ଯାହାକୁ ଆମେ "ମୋହରିତ ହେବା ପୂର୍ବରୁ ଉତ୍ତୀର୍ଣ୍ଣ ହେବାକୁ" ପଡ଼ିବ। ସେହି ପରୀକ୍ଷା ବର୍ତ୍ତମାନ ପ୍ରାୟ ସମାପ୍ତ ହୋଇଆସିଛି।

ଦାନିଏଲ ପୁସ୍ତକର ଦ୍ୱିତୀୟ ଅଧ୍ୟାୟଟି ପଶୁର ପ୍ରତିମୂର୍ତ୍ତିର ପରୀକ୍ଷା ସମ୍ପର୍କିତ, ଏବଂ ଏହା ଯଥାର୍ଥ ଯେ ସେହି ଅଧ୍ୟାୟଟି ଏକ ମହାନ ପ୍ରତିମା ବିଷୟରେ ଅଟେ; ଏବଂ ଏହା କେବଳ ଏହି କାରଣରୁ ଯେ ଦାନିଏଲ ଆହାର-ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ପରୀକ୍ଷାରେ ଉତ୍ତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥିଲେ ଏବଂ "ଦଶଗୁଣ" ଅଧିକ "ବୁଝା" ଓ "ଜ୍ଞାନ" ଦ୍ୱାରା ଆଶୀର୍ବାଦିତ ହୋଇଥିଲେ, ସେ ସେହି ପରୀକ୍ଷାକୁ ଚିହ୍ନଟ କରିପାରିଥିଲେ। ଏଲେନ ହ୍ୱାଇଟଙ୍କ ଲେଖନୀରେ ଥିବା ପରୀକ୍ଷା ବିଷୟକ ସତର୍କବାଣୀ ପରି, ଦାନିଏଲ ପୁସ୍ତକର ଦ୍ୱିତୀୟ ଅଧ୍ୟାୟର ପ୍ରତିମା-ପରୀକ୍ଷା ଜୀବନ କିମ୍ବା ମୃତ୍ୟୁର ପରିଣାମକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରୁଥିବା ଏକ ପରୀକ୍ଷା ଅଟେ।

> ଏହି କାରଣରୁ ରାଜା କ୍ରୋଧିତ ଓ ଅତ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରଚଣ୍ଡ ରୋଷାକୁଳ ହେଲେ, ଏବଂ ବାବିଲୋନର ସମସ୍ତ ଜ୍ଞାନୀମାନଙ୍କୁ ନିଶ୍ଚିହ୍ନ କରିଦେବାକୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଲେ। ତାହାପରେ ଏହି ଆଜ୍ଞା ଜାରି ହେଲା ଯେ ଜ୍ଞାନୀମାନଙ୍କୁ ବଧ କରାଯିବ; ଏବଂ ଦାନିଏଲ ଓ ତାଙ୍କ ସହଚରମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ବଧ କରିବା ପାଇଁ ଖୋଜାଯାଇଲା। ଦାନିଏଲ 2:12, 13.

ଦାନିୟେଲ ଗ୍ରନ୍ଥର ପ୍ରଥମ ଅଧ୍ୟାୟରେ ଆହୁରି କିଛି ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ବିଷୟ ଅଛି, ଯାହାକୁ ଆମେ ବିଚାର କରିବାକୁ ଆବଶ୍ୟକ; ଏବଂ ପରବର୍ତ୍ତୀ ଲେଖାରେ ଆମେ ସେହି ବିଷୟଗୁଡ଼ିକୁ ଜାରି ରଖିବୁ।

> "ମୁଁ ଏକ ଦଳକୁ ଦେଖିଲି, ଯେଉଁମାନେ ସୁସୁରକ୍ଷିତ ଭାବେ ଓ ଦୃଢ଼ତାର ସହିତ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ଥିଲେ, ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ସମୁଦାୟର ସ୍ଥାପିତ ବିଶ୍ୱାସକୁ ଅସ୍ଥିର କରିବାକୁ ଚାହୁଁଥିଲେ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି କୌଣସି ସମର୍ଥନ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରୁନଥିଲେ। ଈଶ୍ୱର ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରସନ୍ନତାର ସହିତ ଦେଖିଲେ। ମୋତେ ତିନୋଟି ପଦକ୍ରମ ଦେଖାଯାଇଲା—ପ୍ରଥମ, ଦ୍ୱିତୀୟ ଓ ତୃତୀୟ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତଙ୍କ ବାର୍ତ୍ତା। ମୋ ସହଚର ସ୍ୱର୍ଗଦୂତ କହିଲେ, 'ଧିକ୍ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ, ଯିଏ ଏହି ବାର୍ତ୍ତାମାନଙ୍କରୁ ଗୋଟିଏ ଖଣ୍ଡକୁ ମଧ୍ୟ ଘୁସରାଇବ କିମ୍ବା ଗୋଟିଏ ପିନ୍‌କୁ ମଧ୍ୟ ହଲାଇବ। ଏହି ବାର୍ତ୍ତାମାନଙ୍କର ସତ୍ୟ ବୁଝାମଣା ଜୀବନମୂଳକ ଗୁରୁତ୍ୱର ଅଟେ। ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ନିୟତି ସେଗୁଡ଼ିକୁ କିପରି ଗ୍ରହଣ କରାଯାଏ, ତାହାର ଉପରେ ନିର୍ଭର କରେ।' ପୁନରାୟ ମୋତେ ଏହି ବାର୍ତ୍ତାମାନଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ନେଇଯାଇଲା, ଏବଂ ମୁଁ ଦେଖିଲି ଯେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଲୋକମାନେ ନିଜମାନଙ୍କର ଅନୁଭବକୁ କେତେ ମୂଲ୍ୟ ଦେଇ କ୍ରୟ କରିଥିଲେ। ଏହା ଅନେକ କଷ୍ଟଭୋଗ ଓ କଠୋର ସଂଘର୍ଷ ଦ୍ୱାରା ଅର୍ଜିତ ହୋଇଥିଲା। ଈଶ୍ୱର ସେମାନଙ୍କୁ ପଦେ ପଦେ ପରିଚାଳନା କରିଥିଲେ, ଯାହାପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଏକ ଦୃଢ଼, ଅଚଳ ମଞ୍ଚ ଉପରେ ସ୍ଥାପିତ କରିନଥିଲେ। ମୁଁ

କିଛି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ସେହି ମଞ୍ଚ ପାଖକୁ ଆସି ତାହାର ଭିତ୍ତିକୁ ପରୀକ୍ଷା କରୁଥିବା ଦେଖିଲି। କେହି କେହି ଆନନ୍ଦର ସହିତ ତତ୍କ୍ଷଣାତ୍ ତାହାର ଉପରେ ଚଢ଼ିଗଲେ। ଅନ୍ୟମାନେ ଭିତ୍ତିରେ ଦୋଷ ଖୋଜିବାକୁ ଆରମ୍ଭ କଲେ। ସେମାନେ ଚାହୁଁଥିଲେ ଯେ ଏଥିରେ ସୁଧାର କରାଯାଉ, ତେବେ ମଞ୍ଚଟି ଅଧିକ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବ ଓ ଲୋକମାନେ ଅଧିକ ସୁଖୀ ହେବେ। କେହି କେହି ମଞ୍ଚରୁ ତଳକୁ ନମି ତାହାକୁ ପରୀକ୍ଷା କରି କହିଲେ ଯେ ଏହା ଭୁଲ ଭାବେ ସ୍ଥାପିତ ହୋଇଛି। କିନ୍ତୁ ମୁଁ ଦେଖିଲି ଯେ ପ୍ରାୟ ସମସ୍ତେ ମଞ୍ଚ ଉପରେ ଦୃଢ଼ ଭାବରେ ଅବସ୍ଥାନ କରୁଥିଲେ, ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ତାହାରୁ ତଳକୁ ନମିଥିଲେ ସେମାନଙ୍କୁ ନିଜ ଅଭିଯୋଗ ବନ୍ଦ କରିବାକୁ ଉପଦେଶ ଦେଉଥିଲେ; କାରଣ ଈଶ୍ୱର ହେଲେ ପ୍ରଧାନ ନିର୍ମାତା, ଏବଂ ସେମାନେ ତାଙ୍କ ବିରୋଧରେ ଲଢୁଥିଲେ। ସେମାନେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ସେହି ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟକର କାର୍ଯ୍ୟକୁ ସ୍ମରଣ କରାଇଲେ, ଯାହା ସେମାନଙ୍କୁ ସେହି ଦୃଢ଼ ମଞ୍ଚ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନେଇଆସିଥିଲା; ଏବଂ ଏକତାରେ ସେମାନେ ନିଜମାନଙ୍କ ଚକ୍ଷୁ ସ୍ୱର୍ଗ ଦିଗକୁ ଉଠାଇ ଉଚ୍ଚ ସ୍ୱରରେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କୁ ମହିମାନ୍ୱିତ କଲେ। ଏହାର ପ୍ରଭାବ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କିଛିଙ୍କ ଉପରେ ପଡ଼ିଲା, ଯେଉଁମାନେ ଅଭିଯୋଗ କରି ମଞ୍ଚ ଛାଡ଼ିଯାଇଥିଲେ, ଏବଂ ସେମାନେ ପୁନର୍ବାର ନମ୍ର ଦୃଷ୍ଟି ସହିତ ତାହାର ଉପରେ ଚଢ଼ିଗଲେ।"

"ମୁଁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ପ୍ରଥମ ଆଗମନର ଘୋଷଣା ପ୍ରତି ପୁନର୍ବାର ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ହେଲି। ଯୀଶୁଙ୍କ ପଥ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବା ପାଇଁ ଯୋହନଙ୍କୁ ଏଲିୟାଙ୍କ ଆତ୍ମା ଓ ଶକ୍ତିରେ ପଠାଯାଇଥିଲା। ଯେମାନେ ଯୋହନଙ୍କ ସାକ୍ଷ୍ୟକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କଲେ, ସେମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କ ଶିକ୍ଷାରୁ କୌଣସି ଲାଭ ପାଇଲେ ନାହିଁ। ତାଙ୍କ ଆଗମନର ପୂର୍ବସୂଚନା ଦେଇଥିବା ସନ୍ଦେଶ ପ୍ରତି ସେମାନଙ୍କ ବିରୋଧ ଏପରି ଏକ ସ୍ଥାନରେ ସେମାନଙ୍କୁ ରଖିଦେଲା, ଯେଉଁଠାରେ ସେ ମସୀହା ଥିବାର ସର୍ବଶକ୍ତିଶାଳୀ ପ୍ରମାଣକୁ ସହଜରେ ଗ୍ରହଣ କରିବା ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସମ୍ଭବ ରହିଲା ନାହିଁ। ଶୟତାନ ଯୋହନଙ୍କ ସନ୍ଦେଶକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରିଥିବାମାନଙ୍କୁ ଆଉ ଦୂରକୁ ନେଇଗଲା, ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଅସ୍ୱୀକାର କରି ଶୂଳରୋହଣ କଲେ। ଏହା କରିବା ଦ୍ୱାରା ସେମାନେ ନିଜମାନଙ୍କୁ ଏପରି ସ୍ଥିତିରେ ରଖିଦେଲେ, ଯେଉଁଠାରେ ପେନ୍ତେକୋଷ୍ଟର ଦିନରେ ଥିବା ସେହି ଆଶୀର୍ବାଦକୁ ସେମାନେ ଗ୍ରହଣ କରିପାରିଲେ ନାହିଁ, ଯାହା ସେମାନଙ୍କୁ ସ୍ୱର୍ଗୀୟ ପବିତ୍ରାଳୟର ପଥ ଶିଖାଇଥାନ୍ତା। ମନ୍ଦିରର ପର୍ଦାର [ଛିଣ୍ଡିଯିବା] ଦେଖାଇଦେଲା ଯେ ଯିହୂଦୀୟ ବଳିଦାନ ଓ ବିଧିବିଧାନ ଆଉ ଗ୍ରହୀତ ହେବ ନାହିଁ। ମହାନ ବଳିଦାନ ଅର୍ପିତ ହୋଇସାରିଥିଲା ଏବଂ ତାହା ଗ୍ରହୀତ ମଧ୍ୟ ହୋଇଥିଲା, ଏବଂ ପେନ୍ତେକୋଷ୍ଟର ଦିନରେ ଅବତରିଥିବା ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କ ମନକୁ ପୃଥିବୀୟ ପବିତ୍ରାଳୟରୁ ସ୍ୱର୍ଗୀୟ ପବିତ୍ରାଳୟକୁ ନେଇଗଲେ, ଯେଉଁଠାରେ ଯୀଶୁ ନିଜ ରକ୍ତଦ୍ୱାରା ପ୍ରବେଶ କରିଥିଲେ, ଯେଣୁ ନିଜ ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ୍ତର ଲାଭଗୁଡ଼ିକୁ ନିଜ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କ ଉପରେ ବର୍ଷାଇପାରନ୍ତି। କିନ୍ତୁ ଯିହୂଦୀମାନେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅନ୍ଧକାରରେ ଛାଡ଼ିଦିଆଗଲେ। ଉଦ୍ଧାର-ଯୋଜନା ବିଷୟରେ ସେମାନେ ଯେତେକ ଆଲୋକ ପାଇପାରୁଥାନ୍ତେ, ସେସବୁ ସେମାନେ ହାରାଇଦେଲେ, ଏବଂ ତଥାପି ନିଜମାନଙ୍କ ନିର୍ବ୍ୟର୍ଥ ବଳିଦାନ ଓ ନିବେଦନ ଉପରେ ଭରସା କରୁଥିଲେ। ସ୍ୱର୍ଗୀୟ ପବିତ୍ରାଳୟ ପୃଥିବୀୟ ପବିତ୍ରାଳୟର ସ୍ଥାନ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲା, ତଥାପି ସେହି ପରିବର୍ତ୍ତନ ବିଷୟରେ ସେମାନଙ୍କର କୌଣସି ଜ୍ଞାନ ନଥିଲା। ସେହିହେତୁ, ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ମଧ୍ୟସ୍ଥତାରୁ ସେମାନେ କୌଣସି ଲାଭ ପାଇପାରିଲେ ନାହିଁ।"

"ଅନେକେ ଯେହୁଦୀମାନେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରି ଏବଂ ଶୂଳରୋହଣ କରିଥିବା ପଥକୁ ଭୟଭୀତ ଭାବରେ ନିହାରନ୍ତି; ଏବଂ ସେମାନେ ତାଙ୍କର ଲଜ୍ଜାଜନକ ନିର୍ଯ୍ୟାତନାର ଇତିହାସ ପଢ଼ିବାବେଳେ ଭାବନ୍ତି ଯେ ସେମାନେ ତାଙ୍କୁ ଭଲପାଆନ୍ତି, ଏବଂ ପିତରଙ୍କ ପରି ସେମାନେ ତାଙ୍କୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରିନଥାନ୍ତେ, କିମ୍ବା ଯେହୁଦୀମାନଙ୍କ ପରି ତାଙ୍କୁ ଶୂଳରୋହଣ କରିନଥାନ୍ତେ। କିନ୍ତୁ ସମସ୍ତଙ୍କ ହୃଦୟ ପଢୁଥିବା ଈଶ୍ୱର, ସେମାନେ ଯେଉଁ ଯୀଶୁପ୍ରେମ ଅନୁଭବ କରୁଥିବା ବୋଲି ଦାବି କରିଥିଲେ, ସେହି ପ୍ରେମକୁ ପରୀକ୍ଷାରେ ଆଣିଥିଲେ। ସମଗ୍ର ସ୍ୱର୍ଗ ପ୍ରଥମ ଦୂତଙ୍କ ସନ୍ଦେଶର ଗ୍ରହଣକୁ ଗଭୀରତମ ଆଗ୍ରହ ସହିତ ନିହାରୁଥିଲା। କିନ୍ତୁ ଅନେକେ, ଯେମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ଭଲପାଉଥିବା ବୋଲି ଦାବି କରୁଥିଲେ ଏବଂ କ୍ରୁଶର କାହାଣୀ ପଢ଼ିବାବେଳେ ଅଶ୍ରୁବିସର୍ଜନ କରୁଥିଲେ, ତାଙ୍କର ଆଗମନର ଏହି ଶୁଭ ସମ୍ବାଦକୁ ଉପହାସ କରିଥିଲେ। ସନ୍ଦେଶଟିକୁ ଆନନ୍ଦରେ ଗ୍ରହଣ କରିବାର ପରିବର୍ତ୍ତେ, ସେମାନେ ଘୋଷଣା କଲେ ଯେ ଏହା ଏକ ଭ୍ରମ। ସେମାନେ ତାଙ୍କର ପ୍ରକାଶକୁ ଭଲପାଉଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଘୃଣା କଲେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ମଣ୍ଡଳୀମାନଙ୍କଠାରୁ ବାହାର କରିଦେଲେ। ଯେମାନେ ପ୍ରଥମ ସନ୍ଦେଶକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କଲେ, ସେମାନେ ଦ୍ୱିତୀୟ ସନ୍ଦେଶରୁ କୌଣସି ଲାଭ ପାଇପାରିଲେ ନାହିଁ; ଏବଂ ମଧ୍ୟରାତ୍ରିର ଧ୍ୱନିରୁ ମଧ୍ୟ ସେମାନେ ଲାଭାନ୍ୱିତ ହେଲେ ନାହିଁ, ଯାହା ସ୍ୱର୍ଗୀୟ ପବିତ୍ରାଳୟର ପରମପବିତ୍ର ସ୍ଥାନରେ ବିଶ୍ୱାସଦ୍ୱାରା ଯୀଶୁଙ୍କ ସହ ପ୍ରବେଶ କରିବା ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବାକୁ ଥିଲା। ଏବଂ ପୂର୍ବତନ ଏହି ଦୁଇଟି ସନ୍ଦେଶକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିବାଦ୍ୱାରା, ସେମାନେ ନିଜମାନଙ୍କର ବୁଝାମଣାକୁ ଏତେ ଅନ୍ଧକାରାଚ୍ଛନ୍ନ କରିଦେଇଛନ୍ତି ଯେ ତୃତୀୟ ଦୂତଙ୍କ ସନ୍ଦେଶରେ, ଯାହା ପରମପବିତ୍ର ସ୍ଥାନକୁ

ପ୍ର ବେଶର ପଥ ପ୍ର ଦର୍ଶନ କରେ, ସେଥିରେ ସେମାନେ କୌଣସି ଆଲୋକ ଦେଖିପାରୁନାହାନ୍ତି। ମୁଁ ଦେଖିଲି ଯେ, ଯେପରି ଯେହୁଦୀମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ଶୂଳରୋହଣ କରିଥିଲେ, ସେପରି ନାମମାତ୍ର ମଣ୍ଡଳୀମାନେ ଏହି ସନ୍ଦେଶଗୁଡ଼ିକୁ ଶୂଳରୋହଣ କରିଛନ୍ତି; ଏହି କାରଣରୁ ସେମାନଙ୍କ ପାଖରେ ପରମପବିତ୍ର ସ୍ଥାନକୁ ଯିବାର ପଥ ବିଷୟରେ କୌଣସି ଜ୍ଞାନ ନାହିଁ, ଏବଂ ସେଠାରେ ଯୀଶୁଙ୍କ ମଧ୍ୟସ୍ଥତାରୁ ସେମାନେ କୌଣସି ଲାଭ ପାଇପାରୁନାହାନ୍ତି। ଯେହୁଦୀମାନଙ୍କ ପରି, ଯେମାନେ ନିଜମାନଙ୍କର ଅନର୍ଥକ ବଳିଦାନ ଅର୍ପଣ କରୁଥିଲେ, ସେପରି ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ଯୀଶୁ ଛାଡ଼ି ଯାଇଥିବା ସେହି ପବିତ୍ର ଖଣ୍ଡକୁ ନିଜମାନଙ୍କର ଅନର୍ଥକ ପ୍ରାର୍ଥନା ଅର୍ପଣ କରୁଛନ୍ତି; ଏବଂ ଏହି ଠକାଠକିରେ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହୋଇ ଶୈତାନ ଏକ ଧାର୍ମିକ ଚରିତ୍ର ଧାରଣ କରେ, ଏବଂ ଏହି ଦାବିକୃତ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନମାନଙ୍କର ମନକୁ ନିଜ ପାଖକୁ ଆକର୍ଷିତ କରେ, ନିଜ ଶକ୍ତି, ନିଜ ଚିହ୍ନମାନ, ଏବଂ ମିଥ୍ୟା ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କାମ କରି, ସେମାନଙ୍କୁ ନିଜ ଫାନ୍ଦରେ ଦୃଢ଼ଭାବେ ବାନ୍ଧି ରଖିବା ପାଇଁ।" Early Writings, 258–261.